

[Kirsten Jacobsen]

har lokket venstre med til, at tilbudspligten skal gælde for alle ejendomme, hvor der er mindst 6 lejligheder. Der står i stk. 2, at det skal gælde, hvor der udelukkende er beboelseslejemål. Nu skal man jo tænke på, hvordan en sådan ejendom ser ud i praksis. 90 pct. af alle de ejendomme, vi kender, har enten en rulleforretning i kælderen eller en lille bitte købmandsforretning, og de er altså undtaget fra bestemmelserne.

Jeg kan egentlig ikke se noget formål med at indføre denne bestemmelse, hvis det ikke er meningen, at den skal gælde. Det er lidt uklart for mig i øjeblikket, hvem der har narret hvem her, men fremskridtspartiet vil i hvert fald stemme imod.

Vi vil stemme for ganske enkelte af boligministerens ændringsforslag, nemlig de forslag, som er udtryk for en mindre restriktiv holdning end det oprindelige forslag, bl. a. ændringsforslaget om mellemmand. Vi vil også stemme for det ændringsforslag, som går ud på, at grundejere ikke bare skal kunne behandle deres lejere fuldstændig, som de har lyst til, og efter forgodtbefindende, nemlig det ændringsforslag, som går ud på, at Grundejernes Investeringsfond i sådanne tilfælde kan gribe ind og sætte ejendommene i stand.

Når jeg har sagt, at vi vil stemme for dette ændringsforslag, vil jeg godt samtidig sige, at det er en absolut forudsætning for, at vi stemmer for forslaget, at det er formuleret, så det klart og tydeligt fremgår af ændringsforslaget, at det ikke skader godtroende erhververe. Det gør det, som det er udformet i øjeblikket, idet der ikke er nogen tinglysningspligt, og hvis vi kan få rettet det lille tekniske problem, så vil fremskridtspartiet stemme for ændringsforslaget.

Jeg kan godt sige med det samme, at vi altså stadig væk har den holdning, at vi gerne så Grundejernes Investeringsfond nedlagt hurtigst muligt, helst over en 5-årig periode, og pengene tilbagebetalt til grundejerne. Jeg har ikke stor sympati for den slags foretagender, hvad enten de ligger på Nørrevold eller de ligger i de almennyttige selskaber, og derfor mener jeg, at de penge ligger bedst i grundejernes lommer. Men nu har folkettingen formentlig bestemt, at Grundejernes Investeringsfond skal bestå, og derfor må det være en fordel, at den beskæftiger sig med noget, der er fornuftigt, og derfor vil vi stemme

for ændringsforslaget, selv om vi principielt er uenige i, at Grundejernes Investeringsfond overhovedet skal beskæftige sig med noget som helst.

Der er en anden ting i ændringsforslag nr. 42, som jeg også synes er uklart formuleret. I stk. 3 taler man om, hvornår Investeringsfonden kan yde lån til grundejerne, og man opregner bestemte kriterier: der skal være sikkerhed inden for 85 pct. osv. Så skriver man, at lånet udbetales kontant og forrentes med en rentesats, der fastsættes af fonden, og som ved lånets optagelse svarer til den sædvanlige for tilsvarende kontante lån i særlig realkredit. Hvad nu hvis den pågældende grundejer selv har penge stående i fonden? Så ville det vel være rimeligt, at man først frigav dem. Eftersom jeg har tænkt mig at bede om udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling, kan vi prøve at diskutere disse par ting og se, om vi kan blive enige om en fornuftigere løsning.

Der er andre af ministerens og forligspartiernes ændringsforslag, som vi vil stemme for – bl. a. det med hensættelserne til vedligeholdelse – men det forudsætter naturligvis, at venstre har erkendt, at socialdemokratiet bestemmer i denne sag. Socialdemokratiet siger, at grundejerne ikke må få de nødvendige hensættelser, og hvis fremskridtspartiets og de konservatives ændringsforslag om rimelige hensættelser bliver nedstemt, så vil vi naturligvis stemme for den lille smule, som forligspartierne har afsat.

Jeg synes egentlig, det er fantastisk – jeg tror, det var hr. Preben Steen Nielsen, som heroppe sagde, at der ikke var nogen højere retfærdighed. Jeg kan ikke rigtig forstå, at hr. Preben Steen Nielsen kan se nogen højere retfærdighed i på den ene side at stå og fortælle, at vi har et frygteligt saneringsbehov, og på den anden side at erkende, at grunden til, at vi har det frygtelige saneringsbehov, er, at vi har nogle gamle ejendomme, som har været sat for dårligt i stand. Man har ved tidligere boligforlig erkendt dette og har hensat beløb, som i hvert fald kunne holde de værste skader fra døren. Nu kommer man så her og fastfryser hensættelserne og giver den lige et par øre mere i 1982 og 1983 på trods af, at man ved, at disse beløb ikke dækker nødvendig vedligeholdelse.

Jeg må indrømme, at jeg ikke kan se nogen større retfærdighed i det, heller ikke over